

Válasz
3/XII.

Holozsvár, nov. 26-án 1862 ^{K. 513/191}

Igen tisztelt szerkesztő úr!

Van ezerszeresim ide mellékelve elküldeni egy homolyabb irányú
beszélyem kéz elő fejezetét. Elég arra, hogy meg lehessen íteni,
mennyire eredeti e beszély, mennyire van az életből me-
ritve, s mennyire mondható sikerültnek vagy nem a lai
dolgokas. Péteremről azt hiszem, az legjobb beszélyem, s ennél
jobbát irni nem tudok. Ha ez mit se ér, eddigben tollamat,
vagy legalább nem kopotatom hiába életem. Mindent is azon
életből, melyet ismer! Akar, hogy így keltsen, de fájdalom
legfőbbem a mi beszélyiróink közül vagy nem ismernek
egy életliőt se vagy tudja Isten miért? — nem dar-
nak abból irni, a melyet ismernek, mert beszélyeit
többnyire csak úgy nevezett "mese mese meskete", a mint
mi eddigiek történet mondani, de az életet magát sa-
jatosan nívoltában rajzolni s a rajza valami etelési
szemét önteni, vitkán veszik maguknak a fivardá got.
En, ugyan, leginkább azon fivardalmai közt ismerem,
melyet a nemesség képez. Ismerem annak erényeit,
férdékeit és bűneit, valamint viszonyát felfelé és
lefelé. Ott születtem s ott élek, szeretem is, mint bármely
máshol a fészket, de nem vagyok elfogult, hogy benne
mindent csak szépnek és jónak lássak. Nem születtem
jobbét szölanom, hogy a beszély tárgyát miért vet-
tem omnan, a honnan véve van. Egészéges forrás
az, nézetem szerint, mert magyar élet, a hol a honzandom
gyöngegye burog fel, s a hágyományszó erényet díszlenek,
mint szakados fényő, melynek örökösű eserehlyéje alatt
néha az üldözött lifánat igazság egyetüli men-
helyet talál. De hol van az a kristályforrás, a mely egy

Ki is irapot is ne hányna fel?

E beszély ezéja a leheő tapintatos módon
biztába hozni néhány farsadalm-politikai esz.
mit (newell megijedni, new politikai beszély) melyet a nemesség
és aristocratia lát nemely viffás bizonyt teremtetek,
szépen letörni az élit nemely elöreléshet, melyet nagy
násainkat gyütöletes körben tüntet fel. Kiról igen
jó indulatu irány, mely nagy hűvem, méltó igazság,
szolgálatának vezet, bírt és egyert, melyet jó ha,
dása lehet, s a "korszak"-nak épen new fog ártani.

Egy beszélynél, természetesen, sok függ a
conceptionól s végkiéjtéstől. De ha jó a beszély,
közülbelöl lehet a befjérés, sibenére is vámitni.

En az egész beszély most new küldhetem fel,
mert nincs bevégezve, de december végére lehet
vagyok vele minden bizonytal, nagy hogy - ha
teszik - míg az első vámorban közölhető lenne.

De azon esetre, ha az első vámorba már
volna fán sikerültebb beszély, s kétem csak
később volna küldés, ily nemü dolgozatna,
alázatos kéresem, hogy méltóztaték a kérésator
egyenesen beímentetküül postán viffaküldenü,
mert más orlóm van nek ez esetben, s jannar
végére bizonyosan beírhölök valami egyebbel.
New feleketem talán nagyon ezen kéresem.

Dátor vagyok remélni, hogy tíz nap alatt
közülbelöl nagy értéű levelet vagy a kérésator meg-
kapom. Feljett biztálemel vagyok

a Fektes unak

alázatos szolgája,
Halmágyán Sándor